

forlange, at vi, der ønske Forslagets Forfastelse, skulde vedblive at understøtte dets Behandling den 2den og 3die Gang og maaskee videre endnu, for at det kan gaae, som de ønske, der ville have det ophøiet til Lov. Anden Behandling pleier jo ogsaa at være det Trin i en Sags Gang, hvor de, der ønske Sagen forfattet, søge at naae deres Maal. — Den høitærede Minister kom dernæst til at om-tale Regtelsen af de 15,000 Rbd. til Sæd-tillæg. Jeg kan ikke forstaae, at Regtelsen af denne Bevilling kan lægge ham Hindringer iveien; thi det er jo vitterligt, at Theatret har en Kassebeholdning paa 21,000 Rbd., og er dette Tilfældet, maa jo det Manglende kunne afholdes deraf. Men, selv om dette ikke kunde skee, have vi jo hørt, at den høitærede Finanzminister har erklæret — ja jeg har rigtignok endnu ikke havt Tid til at læse de vedkom-mende Forhandlinger i Landssthinget, men jeg har hørt fortælle, at han skal have udtalt sig saaledes —, at Regjeringen ventede, hvis dette Forslag ikke blev vedtaget, at kunne hjælpe sig igjennem med en Tillæggsbevilling, og det er jo ialtfald en Bet, som kan gaaes, hvis Theatret paa Grund af den omhandlede Reg-telse skulde komme til at mangle et Par Tu-sinde Rigsdaler. Men selv om denne Regtelse virkelig skulde lægge Hindringer iveien, da er det dog et altfor ringe Spørgsmaal at drage frem ligeoverfor, hvad der her er Tale om, nemlig om en efter vor Mening stor Besparelse for Fremtiden, om end ikke i Diebticket, samt om et vigtigt Princip, nemlig hvorvidt den Slags Anstalter som det kgl. Theater skulle drives for Statens Penge- og Bestyrelsesansvar eller uden et saadant ved Private, men med Sta-tens Understøttelse og under dens Tilsyn. Ligeoverfor saa store Spørgsmaal kan virkelig det lille Spørgsmaal om en Bevilling paa 15,000 Rbd. for et Aar til Sædtillæget ikke have nogenomhøist Betydning.

Kruse: Naagtet jeg erkjender al den Glid og Uvillighed, hvormed Udvalgets ærede Medlemmer have virket og endnu virke i den her foreliggende Anledning, er det langt fra, at Resultatet af denne Virksomhed har kunnet til-fredsstille mig, og jeg troer at turde tilføie,

Folkets Duffer i Almindelighed; thi enten gaaer det jo ud paa at knytte Baandene fastere og forøge Udgifterne, hvilket jeg har meent, at man maatte betragte som en Urimelighed, eller at indvillige det Bestaaende, hvorved der beredes mange Banskkeligheder, som dog ere alt Andet end Frihed. Man hører nu kun sjældent de bestemte Udtalelser, som fra Begyndelsen lode saa kraftig fra flere Sider, og navnlig fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), nemlig: Enten—Eller, og jeg vil derfor tillade mig at kalde disse Ord, som ikke kunne misforstaaes, i Grindring, idet jeg vil tilraade at følge det sidste, nemlig at løse Baandene og følge Frihedsprincippet, som man i alle andre Retninger har været og endnu er saa tilbøielig til at følge, og som jeg især troer vilde være høist anvendeligt i det foreliggende Til-fælde. At give Kunsten og Kunstnerne fri vilde være lig dette, at løslade en Fange og tildeels sørge for hans Fremtid og...

Formanden: Jeg skulde henstille til den ærede Taler, om han ikke vilde betjene sig af noget smagfuldere Udtryk.

Kruse: Under saadanne Forhold kunde man ikke vente Andet end, at denne nationale Kunst maatte kunne udvikles, forædles og forbedres, hvortil man kunde yderligere anspore ved Priisbelønninger til de meest Fortjente.

Hvad den oeconomicke Side af Sagen angaaer, da er det klart, at betydelige Besparelser baade af Penge og Tid ville kunne skee fra Statens Side. Jeg tillader mig i den Retning at foreslaae, at Theatrets Bygning og Inventarium overlades til en privat Entreprenur imod en aarlig Afgift til visse Personer for disses Levetid, som man vel kunde kalde Aftægt, saaledes som det kaldes paa Landet, hvorved jeg mener, man kunde gjøre en fordel-agtig Handel, uden just at behøve de store Pengemænd, og hvorved Pensionsbyrden betydelig kunde lettes. Endvidere troer jeg, at dette samlede store Personale uden Skade for Kunsten vilde kunne dele sig i Grupper, hvorved Fortjenesten for Somme vilde forøges, og ved visse Leiligheder kunde de jo samles for at ud-føre, hvad der ellers ikke kunde præstere, mu-